

TOTO

JE NINDŽA MAČKA
A HONBA ZA PIRÁTSKYM
POKLADOM

DERMOT O'LEARY

ILUSTROVAL NICK EAST

A black and white illustration of a fluffy cat with a white chest patch, sitting on a film reel. The cat is looking towards the viewer with a slight smile. The film reel is curved, and a film strip extends from it, ending in a camera lens at the top right.

TOTO

**JE NINDŽA MAČKA
A HONBA ZA PIRÁTSKYM
POKLADOM**

Táto knižka patrí:

VŠETKY NINDŽA MAČKY

TOTO JE NINDŽA MAČKA

A OBRÍ KOBRÍ ÚTEK

TOTO JE NINDŽA MAČKA

A ZÁCHRANA SVETOVÉHO SYRA

TOTO JE NINDŽA MAČKA

A KATASTROFA NA MAČKANICI

TOTO JE NINDŽA MAČKA

KRÁDEŽ KORUNOVACNÝCH KLENOTOV

TOTO JE NINDŽA MAČKA

LEGENDA O DIVEJ MAČKE

TOTO JE NINDŽA MAČKA

A HONBA ZA PIRÁTSKYM POKLADOM

TOTO

**JE NINDŽA MAČKA
A HONBA ZA PIRÁTSKYM
POKLADOM**

DERMOT O'LEARY

ILUSTROVAL NICK EAST

slovart

Prvý raz vyšlo vo Veľkej Británii v roku 2025 vo vydavateľstve
Hodder and Stoughton

Text copyright © Dermot O'Leary, 2025

Illustrations copyright © Nick East, 2025

Inside back cover photograph by Ray Burmiston

The moral rights of the author and illustrator have been asserted.

All characters and events in this publication, other than those clearly
in the public domain, are fictitious and any resemblance to

Translation © Alexandra Škorupová 2026

Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o.,
Bojnická 10, 831 04 Bratislava, 2026

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovat'
ani šíriť v akejkoľvek forme alebo akýmikoľvek prostriedkami, či už
elektronickými, alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok,
respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného
systému bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Z anglického originálu Dermot O'Leary: *TOTO THE NINJA CAT AND THE
PIRATE TREASURE HUNT*, ktorý prvý raz vyšiel vo vydavateľstve
Hodder Children's Books, An imprint of Hachette Children's Group,
v Londýne v roku 2025, preložila Alexandra Škorupová.

Ilustrácie Nick East

Editorka Katarína Škorupová

Korektúra Dáša Jajcayová

Sadzba LAYOUT, s. r. o., Bratislava

Tlač FINIDR, s.r.o., Český Těšín

Cena uvedená na obálke knihy je nezáväzným odporúčaním
pre konečných predajcov.

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

ISBN 978-80-556-7467-4

www.slovart.sk

pobox@slovart.sk

Preklad tohto diela vznikol s finančnou podporou Literárneho fondu.

***VENOVANÉ SARAH A BOBBYMU,
NAJLEPŠÍM SPOLOČNÍKOM NA CESTÁCH.
ĎAKUJEME, ŽE STE.***

PROLÓG

Starý kocúr zavesil na dvere ceduľu
s nápisom *ZATVORENÉ* a usmial sa.
Potľapkal posledné uchichotané mačiatka
a šteniatka, čo s plnými bruchami spokojne
vychádzali z jeho zmrzlinárne.

„Dobrá noc, Kleo. Pozdravuj rodičov,
Delfi!“ kýval mačiatkam cupitajúcim domov.

Bol nádherný letný večer. Slnko viselo
nízko na oblohe a ligotalo sa nad zátokou.
Ešte ho čakalo pár hodín denného svetla.
Rozmýšľal, čo s načatým večerom. Možno
si skočí trochu zaplávať. Mačky by síce mali

vodu neznášať, ale on zbožňoval plávanie už ako mačiatko. Potom by si mohol hodiť krátky beh alebo jogu (aj keď... mačky cvičia jogu takmer každú hodinu... veď sa v jednom kuse naťahujú). Zasmial sa popod fúz. Prešiel poriadny kus cesty.

Kebyže sa ho spýtaš pred rokom, aké má plány na večer, určite by bola na zozname lúpež (pri ktorej by, samozrejme, nebolo ublížené žiadnemu nevinnému zvieraťu), nejaké porušenie zákona, dobrý pokec o tom, ako ovládnuť svet, a tréning šermu (dajako si musel udržať titul najlepšieho šermiara v Európe).

No už nie. Arcivojvoda Parazyx možno býval najväčším zloduchom na svete, no už ho nebavilo byť stále za toho zlého...

Aj keď je jasné, že zvieratá by riadili svet lepšie ako ľudia (a aj by to tak malo byť), dokázal by ich primäť, aby s tým niečo urobili?

NIE.

Boli nanič. Jedlo a škrabkanie za ušami – len o to im išlo. O svet sa vôbec nezaujímal. Väčšina zvierat bola v organizácii čohokoľvek strašná. Okej, až na mravce... Tie by vytvorili neporaziteľnú armádu, ale nebolo by ich počuť a potreboval by ich strašne, strašne veľa. Psy? Idioti! Mačky? Lenivé! Delfíny... by sa chceli **STÁLE LEN HRAŤ**. Opice... žijú príďaleko. Lasice... sa zo všetkého vykrúti. Všetky na teba len hľadajú ako teba na nové vráta... samozrejme, najmä teľatá.

A aby toho nebolo málo, jeho posledné dobrodružstvo s Toto v Škótskej vysočine... ak má byť úprimný... bolo pre neho príšerne mäťúce.

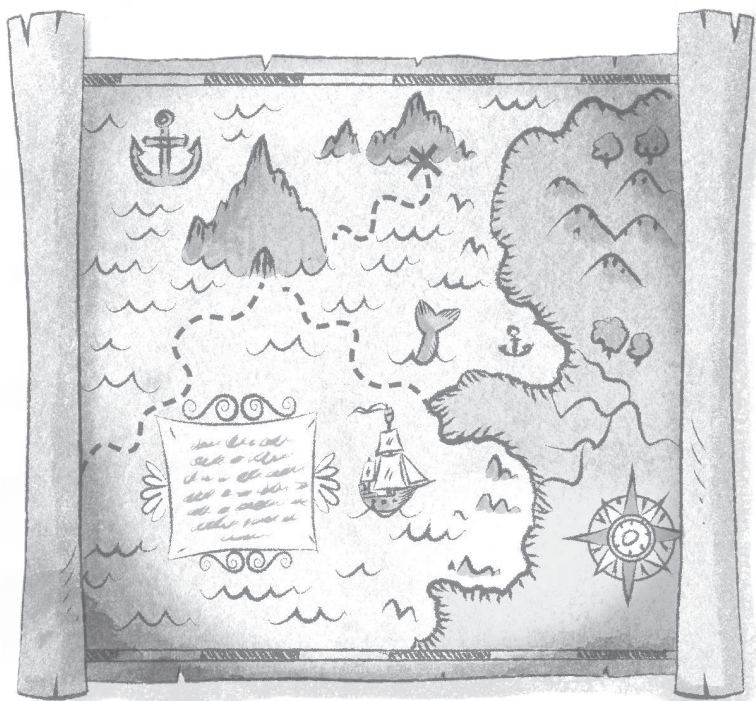
Vycvičili ho ako nindža mačku a on sa už tomuto spôsobu života dávno otočil chrbtom. Tak prečo sa cítil tak dobre, keď bojoval po boku Toto... za dobrú vec? (Fuj!)

Potreboval si vyčistiť hlavu, tak sa vybral loďou do Írska, aby si oddýchol a dal si pauzu.

Dobre, dobre... prišiel sem AJ preto, aby vypátral legendárny pirátsky poklad, čo má byť ukrytý niekde na ostrove Skellig. Tajomný príbeh o pirátskom poklade, ktorý sa snažilo nájsť už mnoho dobrodruhov, počul už ako mačiatko. Keď

v ilegálnom mliečnom bare v Edinburghu porazil v kartách stafforda Toma a vyhral mapu cesty k pokladu, jeho záujem ešte vzrástol. Vraj je na nej presná poloha pokladu.

Veľmi rýchlo prišiel na to, že mapa je nepoužiteľná. Bola na nej hádanka, ktorá,

pravdupovediac, nedávala zmysel (aj keď to mal byť asi zmysel tej hádanky). Privádzalo ho to do šialenstva. Noc za nocou nad ňou strávil hodiny a snažil sa ju rozlúštiť. A aj keď už ubehlo veľa času, odkedy nad ňou poslednýkrát sedel, ešte stále ju vedel odrecitovať spamäti.

**ZLATO AJ ŠPERKY NÁJDEŠ
V TIESNI.**

**HĽADAJ PUSTÝ OSTROV
BEZ ÚTEŠNÝ!**

**ÚTESY VYSOKÉ,
PODMORSKÝ SVET,
PRÍLIV A ODLIV, ODTIAL
NÁVRATU NIET.**

*DUCH RODRIGA GATA
TU VŽDY JASNE ŽIARI.
AK MÁŠ DOSŤ ODVAHY,
VŠETKO SA PODARÍ.*

*NA NAJNIŽŠOM A AJ
NA NAJVYŠŠOM BODE
Z NEBA RASTÚ ŠTÍTY,
ČO SIAHAJÚ K VODE.*

*TÁ NAJMENŠIA DIERA
V SKALE SA UKRÝVA,
TAM PRÍLIV A ODLIV TVOJ
POKLAD OBMÝVA.*

Úplný nezmysel... vrcholy, skaly, útesy
a jaskyne... bla bla bla! Prehľadal ich všetky.
Znova a znova.

A ešte tu bola tá mapa. Taká stará, že
nedávala zmysel. Nevedel ju rozlúštiť.
Bola napísaná v animčine – starom jazyku
zvierat. Niečo ako latinčina u ľudí. Niektoré
miesta sa dali rozoznať. Napríklad Puffinov
Mys alebo Gatov útes, pomenovaný po
legendárnom mačacom pirátovi. No to bolo
všetko. Usúdil, že niekto musel ten poklad
nájsť už pred rokmi... ak vôbec existoval.
Zbytočne si víkend čo víkend ničil perfektne
upravené pazúry prekopávaním okolitých
jaskýň a skalnatých zrázov.

Nie. To, čo naozaj chcel, bol pokoj. Takže
to po roku hľadania vzdal. Rezervoval si

wellness pobyt, ktorý organizoval miestny zajac, a tak sa mu to zapáčilo, že sa zriekol násilia, odložil meč, plášť a klobúk, zmenil si meno na Arči Papamici... a otvoril zmrzlináreň s názvom MŇAU GELATO.

To bolo pred rokom. Zmrzlináreň sa rýchlo stala najznámejšou v západnom Írsku. Zvieratá, miestni obyvatelia aj turisti obetovali všetko pre to, aby ochutnali jeho zmrzlinu. Najobľúbenejšia bola s príchuťou kocúrника a slaného karamelu.

Sláva však vždy prináša aj problémy. Najmä keď si na zozname najhľadanejších zvieracích kriminálnikov a potrebuje zostať v utajení. Našťastie bol arcivojvoda majstrom v maskovaní, takže si z toho nerobil ťažkú hlavu. Dokonca trošku poľavil

v ostražitosti a skamarátil sa s miestnymi,
ktorí ho aj so zmrzlinou privítali
s otvorenou náručou.

Samozrejme, ešte vždy bol jedným
z desiatich najhľadanejších zvieracích
zločincov na svete, Toto však vedela, že už
nechce robiť problémy. Aspoň v to dúfala.
Okrem toho po svete pobehovali aj väčšie
zvieratá ako on.

No v mačacom svete platí: Raz nindža,
navždy nindža! Takže keď začul zvonček pri
dverách a kroky ťažkých topánok, okamžite
sa mu zježili chlpy. Nedokázal presne
povedať, čo... no vedel, že sa niečo deje.

„Ale, ale... vyzerá to, že sa niekomu
celkom darí,“ uškrnul sa nový hosť
a prezeral si ponuku zmrzlín.

Arcivojvoda sa otočil a okamžite ho spoznal. No ani brvou nepohol.

„Je mi ľúto, drahý pane, ale práve zatvárame. Ak si rýchlo vyberiete, ešte vás obslúžim. Čo tak zmrzlinu s makarónmi a so syrom alebo sorbet s tuniakom a majonézou?“

„Vezmem si všetko. A k tomu aj to, čo máš v pokladni, a kľúče od dverí. A ešte tú mapu, čo tu niekde skrývaš.“

Arcivojvoda sa zo všetkých síl snažil zachovať pokoj. Dúfal, že jeho maskovanie votrelca prekabáti.

„Pozrite, priateľu, museli ste si ma s niekým pomýliť. Som len prostý predavač zmrzlín. Áno, priznávam, na trhu s údeným lososom som celkom

špička, ale to je len taká moja bokovka.

Pokojne sa však ponúknite.“

Netušil, ako sa z tohto vyvlečie, no musel zachovať chladnú hlavu a rýchlo niečo vymyslieť.

Host sa chytil za brucho, prehľadol sa v chrbte a hurónsky sa zarehotal.

„Tak toto ti nezožeriem! Je to už dávno, ale na tváre mám veľmi dobrú pamäť. Ved' sme spolu pracovali ROKY. Až kým si nezmäkol a neskončil ako obyčajná nula. Takže s týmito nezmislami môžeš prestať. POZNÁM ŤA. A ty, bohužiaľ, poznáš mňa: som Eliáš. Tvoj najstarší pomocník. A TY si najväčší zločinecký génus všetkých čias... alebo si aspoň býval... Arcivojvoda Parazyx...”

Arcivojvoda Parazyx. To meno nepočul už celé veki. Akoby sa tak volal v nejakom minulom živote. Treba priznať, že meno Arči Paramici nebolo najoriginálnejšie, ale bolo to meno významného kocúra! Nemal v úmysle zostať úplne inkognito.

Pokrčil plecami. Nemalo zmysel ďalej predstierať. Bývalý komplic pred ním stál elegantne oblečený v poľovníckej bunde a čiapke. Vyzeral ako typický vidiecky džentlmen. Pohľad mu padol na drahý zlatý prsteň, čo mal obrovský kocúr na obrovskej labe. Na prsteni mal pečať s erbom. Zjavne sa vypracoval.

„Dobre... pozri, Eliáš,“ vzdychol si.

„Nechcem žiadne problémy. S tým som skoncoval. Chcem si tu pokojne nažívať a vyrábať zmrzlinu pre láskavé írske zvieratá. Neviem, prečo si tu ani pre koho pracuješ, tak čo keby sme si sadli, dáme si pár kopčekov a zaspomíname si na staré zlaté časy?“

Starý nindža mal bleskové reakcie, no aj tak ho zaskočilo, keď ho obrovská mačka zdvihla a prehodila cez pult zmrzlinárne. Sklenené misy s rachotom popadali na zem a do vzduchu sa rozleteli servítky.

„He-he-he, počul som, že si sa zriekol násilia. Si rozglejený ako táto zmrzlina s kuracím mäsom a pečenou, ale ani zmrzlina ťa nezachráni. Ja a moji

kumpáni vieme, prečo si tu. Tak to vyklop. Povedz mi, kde je mapa, a možno s tebou ešte budem mať zľutovanie.“

Parazyx za pultom bleskovo premýšľal. Eliáš zjavne pre niekoho pracuje. Nie je dosť múdry na to, aby ho našiel sám. Ale pre koho? Nech už je to ktokoľvek, vystopoval ho a predpokladal, že tu hľadá poklad. Keď sem prvýkrát prišiel, bola to pravda, ale zmenilo sa to. Už chce len pokojne žiť.

Pomaly vstal a oprášil si zo zástery kúsky skla.

Dvere sa otvorili a do malej miestnosti vošli ďalšie dve mohutné mačky. Parazyx si všimol, že majú na rukách rovnaký prsteň ako Eliáš.

„Si pripravený na ďalšie kolo?“ zasyčal Eliáš. Na Prazyxovej tvári sa rozťahol jemný úsmev. Akoby si spomenul na dobrý vtip. Vrčanie väčšej mačky poľavilo.

„No, páni, vidím, že ste všetci poriadne trénovali. Gratulujem k takým pekným svalom.“

„Ďakujem, arcivojvoda,“ chytil sa za srdce jeden z poskokov, úprimne dojatý komplimentom. Eliáš naňho okamžite hodil pohrdavý pohľad.

„Ale,“ pokračoval, „všetka tá svalová hmota vás, bohužiaľ, veľmi, veľmi... veľmi brzdí.“ Rýchlosťou blesku preskočil pult, rozbehol sa k stene a vyskočil do vzduchu. Odrazil sa od steny a ako pinballová loptička sa poodrážal od Eliáša a jeho poskokov.